

Vészhelyzet az országúton – Gyimesvölgyében

A Gyimest átszelő országutat, amely valamikor országokat kötött össze, ma pedig igen fontos átjáró Erdély és Moldva között, 1843-ban kezdték építeni töltött út formájában, majd 1860-ban fejezték be Balázs József főkirálybíró idejében. Rá 17 évre már a vasút is megépült. Csendes, békés országút volt ez és sokáig megfelelt a követelményeknek. Az út szélén mindig tört kő, prizma állt az utászok rendelkezésére, akik naponta ellenőrizték az út állapotát. AZ 1960-as, 70-es évekre a teherszállítás valamint a személygépkocsik elszaporodása szükségessé tették az előre lépést Gyimesvölgyében is. Így az 1970-es években megépült az aszfalt és beton út. Ez majdnem az ezredfordulóig megfelelő képpen szolgálta a célt. De napjainkban, a teherforgalom robbanásszerű megnövekedése következtében írásunk címe igaznak tűnik: ma több szempontból is vészhelyzet van a gyimesi országúton! Itt nem az építkezés követelt áldozatokat a kőműves kelemenek vagy Manole mester emberei közül, hanem maga az út, amely már nem felel meg a mai követelményeknek. És itt nem gondolunk csak az Európai Unió követelményeire, hanem pusztán azokra, amelyeket a mindennapi megtapasztalások sürgetnek. Melyek is ezek?

- Naponta 30-40 tonnás kamionok súlyos teherrel megrakva száguldoznak az olyan keskeny úton, ahol a gyalogosok sokszor a vizes sáncba szorulnak, mert a kb. tíz kilométeres útszakaszon mintegy 300 m. járda létezik. És itt főleg az iskolás gyermekek vannak veszélyben, akik a járda nélküli útszakaszokon közelítik meg az iskolákat, ovódákat. És még gondolnunk kell a szekerekre, kerékpárookra, az úton hajtogatott állatokra is. Csak az utolsó években három súlyos baleset is történt, amelynek gyermek és felnőtt áldozata is volt. Hogy az út megterhelését igazoljam, arra egy példával szolgálhatok. Egy nyolc km-es útszakaszon, Tatos-forrástól- a megállói iskoláig 118 gépjárművel talákoztam 25 perc alatt. Nagyrésztük teherautó, kamion volt!
- Egy másik elviselhetetlen dolog a házak megrongálódása és az álladó zajártalmak.
- A nagy megterhelést sem bírja az út, ezért több helyen beszakadozott, kátyúk keletkeztek. A csendes Gyimes már csak a nosztalgizók emlékében él.

Úgy gondolom, hogy ha más országok és vidékek példájára ezekre a problémákra nem gondolnak a megye, a község politikusai, előljárói, akkor sürgős lakossági összefogásra lesz szükség, ami elmehet egészen az útelzárásig.

Reméljük, erre nem lesz szükség! Választások előtt vagyunk és a fentiek gondolkodóba ejthetik a megyei és helyi jelölteket vagy önjelölteket. Lehet ígérni! Aztán, hogy annyi valósul-e meg belőle, mint eddig, az majd elválik. Minden esetre a választók konkrét, kézzelfogható és ellenőrizhető terveket, programokat várnak és nem általános szólásokat!

Gyimesközéplek, május hava.

Tankó Gyula